

בש"פ 9009/17 - מדינת ישראל נגד יגאל שמעון

בבית המשפט העליון

בש"פ 9009/17

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: יגאל שמעון

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ד' בכסלו התשע"ח (22.11.2017)

בשם המבקשת: עו"ד נעימה חנאווי-כראם

בשם המשיב: עו"ד מיכאל עירוני

החלטה

לפניי בקשה חמישית להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. הרקע הצריך לעניין פורט בהחלטות קודמות שניתנו בעניין מעצרו של המשיב (ראו בש"פ 8869/16 פלוני נ' מדינת ישראל (29.11.2016); בש"פ 6372/17 מדינת ישראל נ' שמעון (15.10.2017) (להלן: ההחלטה בבקשת

הארכת המעצר הרביעית)) - ואדרש לדברים אך בתמצית. ביום 4.4.2016 הגישה המבקשת כתב אישום נגד המשיב, שלאחר מכן תוקן פעמיים. כתב האישום המתוקן מייחס למשיב עבירות איומים וסחיטה באיומים שהופנו נגד לווים שנטלו מהאחרון הלוואה בריבית. בנוסף, מיוחסות למשיב עבירה של העלמת מס במסגרת עסק ההלוואות שניהל; ועבירה של הטרדה מינית שבוצעה באחת מהלווים.

2. ביום 1.8.2016 הורה בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט מ' סובל) על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. בהחלטתו, קבע בית המשפט, בהסכמת הצדדים, כי קיימות ראיות לכאורה נגד המשיב וכי קיימת בעניינו עילת מעצר. בהמשך לכך, קבע בית המשפט כי לא ניתן לאיין את הסכנה הנשקפת מהמשיב תוך שימוש במעצר בפיקוח אלקטרוני. זאת, בין היתר, בהתבסס על אופיין של העבירות שבהן הואשם המשיב, ובפרט בהתחשב בעבודה שאת עבירת הסחיטה באיומים ניתן להמשיך ולבצע אף מתוך הבית. בנוסף, ציין בית המשפט את עברו הפלילי של המשיב ואת העובדה שהפר בעבר תנאי שחרור ממעצר. על כך הוסף, כי מחומר מודיעיני שהוצג לפני בית המשפט עולה חשד סביר שהמשיב המשיך לעסוק בגביית חובות גם בהיותו עצור במסגרת ההליך דנא (להלן: החומר המודיעיני). נוכח הנתונים האמורים, הורה בית המשפט על מעצר המשיב עד לתום ההליכים, הגם ששירות המבחן המליץ על מעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני. ביום 25.10.2016 דן בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט מ' בר-עם) בשנית - בהסכמת הצדדים - בשאלת קיומן של ראיות לכאורה, והכריע כי אלו קיימות בעניינו של המשיב. נוכח הכרעתו זו, ובהתבסס על עילת המעצר שנקבעה בהחלטתו הקודמת של השופט מ' סובל, הורה בית המשפט פעם נוספת כי יש לעצור את המשיב עד לתום ההליכים. ערר שהוגש על החלטה אחרונה זו נדחה בבית משפט זה (החלטת השופטת ד' ברק-ארז בבש"פ 8869/16 פלוני נ' מדינת ישראל (29.11.2016)).

3. משלא הסתיים משפטו של המשיב תוך 9 חודשים, הוגשה לבית משפט זה בקשה להאריך את מעצר המשיב ב-90 ימים נוספים. ביום 11.1.2017 הורה בית משפט זה (השופטת א' חיות), בהסכמת הצדדים, על הארכת מעצרו של המשיב ב-60 ימים, חלף 90 הימים שהתבקשו מלכתחילה. זאת, כדי "להדק את הפיקוח על קצב התנהלות הדיון" בתיק, שכן ב-9 החודשים שחלפו ממועד הגשת כתב האישום ועד להגשת הבקשה האמורה לא נערכו דיוני הוכחות כלל (בש"פ 10113/16 מדינת ישראל נ' שמעון (11.1.2017)). ביום 7.3.2017 האריך בית משפט זה (השופטת ע' ברון), בהסכמת הצדדים, את מעצרו של המשיב ב-90 ימים נוספים (בש"פ 1725/16 מדינת ישראל נ' פלוני (7.3.2017)). בהמשך, במסגרת בקשה לעיון חוזר שהגיש המשיב, הורה בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט מ' בר-עם) ביום 4.4.2017 על עריכת תסקיר משלים בעניינו של המשיב, שבו תיבחן האפשרות להורות על מעצר המשיב באיזוק אלקטרוני. בתסקיר המעצר המשלים שערך שירות המבחן ביום 22.5.2017 (להלן: התסקיר המשלים) צוין, בין היתר, כי קיים "סיכון משמעותי להמשך התנהלות עוברת חוק" מצדו של המשיב. עוד הוזכר כי המשיב עשוי להתאים למעצר בדרך של איזוק אלקטרוני, אך נוכח חוסר יכולתן של הערכות שהוצעו לפקח על המשיב ונוכח אי התאמות בנוגע למקום הפיקוח שהוצע; לא בא שירות המבחן בהמלצה על מעצר המשיב באיזוק אלקטרוני. ביום 28.5.2017 חזר בו המשיב מבקשת העיון החוזר האמורה. ביום 22.5.2016 הורה בית משפט זה (השופט נ' הנדל) על הארכת מעצרו של המשיב, בהסכמת הצדדים, ב-90 ימים נוספים (בש"פ 4186/17 מדינת ישראל נ' פלוני (22.5.2017)).

ביום 15.10.2017 ניתנה ההחלטה האחרונה בעניינו של העותר בבית משפט זה (השופט נ' הנדל), שבה הוארך מעצרו של המשיב ב-90 ימים מיום 31.8.2017, לאחר שהמשיב נעצר לתקופת ביניים שנועדה לאפשר בירור בנוגע לקצב ניהול ההליכים (ההחלטה בבקשת הארכת המעצר הרביעית). בהחלטתו, ציין השופט נ' הנדל כי הוא מקבל את הבקשה להאריך את מעצר המשיב, הגם שקצב התקדמות ההליכים אינו משביע רצון. זאת, נוכח העובדה

שלמרות נכונות בית המשפט המחוזי להוסיף מועדי דיון, בא כוח המשיב "לא שיתף פעולה" עם בית המשפט. להשלמת התמונה יצוין כי ביום 26.10.2017 דחה בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט מ' בר-עם) את בקשת המשיב לעיון חוזר, אחר שקבע כי "טרם בשלה העת לבחינה מחודשת בעניינו של המשיב". עם זאת, ציין בית המשפט כי המשיב יהיה רשאי להגיש בקשה לעיון חוזר בסוף חודש נובמבר 2017 (להלן: ההחלטה בבקשה לעיון חוזר).

4. מכאן הבקשה שלפניי, שבגדרה מבוקשת הארכת מעצרו החמישית של המשיב ב-90 ימים נוספים. אשר לקצב התקדמות ההליך העיקרי, ציינה המדינה כי מאז ההחלטה בבקשת הארכת המעצר הרביעית לא נערכו דיונים נוספים. עוד צוין כי נקבעו 7 דיוני הוכחות לתחילת שנת 2018, כאשר 6 מתוכם בתקופת המעצר המבוקשת; כי משפטו של המשיב מצוי בשלב מתקדם וצפוי להתקדם באופן משמעותי; וכי פרשת התביעה עומדת לפני סיום. על כך הוסף, כי הימשכות ההליכים נובעת בחלקה מהקושי להוכיח את עבירת העלמת המס, שכן המשיב לא מסר את גרסתו בעניין. בכל הנוגע לעניין המסוכנות הנשקפת מהמשיב, ציינה המבקשת כי זו גבוהה. זאת, בין היתר, נוכח המעשים המיוחסים למשיב; נוכח החומר המודיעיני שממנו עולה כי המשיב המשיך לעסוק בגביית חובות גם לאחר מעצרו; ונוכח עברו הפלילי "המכביד מאוד" של המשיב, כך המבקשת, הכולל - בין היתר - הרשעות בהפרת הוראה חוקית ובריחה ממשמורת. כמו כן, מפנה המבקשת לתסקיר המשלים שבו הומלץ שלא להעביר את המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני. משכך, סבורה המבקשת כי לא ניתן לאיין את מסוכנות המשיב אלא בדרך של מעצר.

בא כוח המשיב סבור כי חלקו בהימשכות ההליכים בתיק העיקרי אינו כפי שהוצג בהחלטה בבקשת הארכת המעצר הרביעית, שכן עובר לקבלת ההחלטה האמורה הוצעו על ידו מספר מועדי דיון מוסכמים, אך אלו נדחו על ידי בית המשפט המחוזי. עוד הוטעם כי בשלב מאוחר יותר, לא יכול היה בא כוח המשיב להסכים לקביעת מועדי דיון בתאריכים שבהם הוא מייצג נאשמים אחרים. בא כוח המשיב הוסיף כי אין לזקוף לחובתו את סירובו להגיע להסדר עם המבקשת בנוגע לסכום העלמת המס, שכן לשיטתו הפער בינו לבין המבקשת לא ניתן לגישור. אשר לעניין המסוכנות, טוען המשיב כי זו לא נשקפת ממנו ברמה המצדיקה את קבלת הבקשה. המשיב מפנה לתסקירים קודמים שניתנו בעניינו, שבהם הומלץ על העברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני וכן לתסקיר המשלים שבו צוין כי המשיב עשוי להתאים מבחינה עקרונית למעצר בדמות איזוק אלקטרוני. נוסף לכל, טוען המשיב כי התקופה הממושכת שבה הוא מצוי במעצר עולה על תקופת המאסר שצפויה להיגזר עליו ככל שיורשע.

5. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, והאזנתי לטיעוני הצדדים לפניי, מצאתי כי יש לקבל את הבקשה. נקודת המוצא להחלטתי זו היא החלטתו האחרונה השופט נ' הנדל בבקשת הארכת המעצר הרביעית שניתנה לא מכבר. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם - שלזכותו עומדת חזקת החפות - לחירות, לבין הצורך בשמירה על ביטחון הציבור ועל תקינות ההליך הפלילי (בש"פ 5081/16 מדינת ישראל נ' סמדיה, פסקה 25 (5.7.2016)). במסגרת האיזון האמור, על בית המשפט לשקול - בין היתר - את המסוכנות הנשקפת מהנאשם; את חלופי הזמן מאז מעצרו; ואת קצב ניהול ההליך העיקרי (בש"פ 5456/15 מדינת ישראל נ' רובין, פסקה 11 (18.8.2015)). לא מצאתי כי מאז החלטתו האמורה של השופט נ' הנדל, השתנתה נקודת האיזון באופן המצדיק את שחרורו של המשיב ממעצר. המעשים המיוחסים למשיב, עברו הפלילי (הכולל בריחה ממשמורת חוקית והפרת הוראה חוקית), והתסקיר המשלים שניתן בעניינו - מובילים למסקנה שהמסוכנות הנשקפת מהמשיב עודנה גבוהה. בכל הקשור לקצב התקדמות ההליך העיקרי, הגם שלא נקבעו מועדי דיון נוספים מאז ההחלטה הקודמת בבקשה להארכת המעצר הרביעית, תמונת המצב הדינית היתה לפני בית משפט זה עובר להחלטה. דומה כי הדיונים הקבועים לתחילת שנת 2018 וההתקדמות לקראת סיומה של פרשת התביעה מביאים למסקנה כי אף בהיבט זה לא חל שינוי המצדיק את שחרורו של המשיב.

אציין כי החלטתי זו אינה מונעת פנייה לעיון חוזר לבית המשפט המחוזי בהתאם להחלטתו מיום 26.10.2017.

סוף דבר: מעצרו של המשיב מוארך ב-90 ימים החל מיום 29.11.2017 או עד למתן פסק דין בת"פ 4690-04-16 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ה' בכסלו התשע"ח (23.11.2017).

ש ו פ ט
